

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

Warszawa, 7 czerwca 2023 r.

DIH-3.707.37.2023.AŁ

DECYZJA DIH-III/45/2023

„informacje prawnie chronione oznaczono [xxx]”

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2023 r. poz. 775), art. 1 ust. 3 oraz art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz.U. z 2020 r. poz. 1706), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w przedmiocie odwołania wniesionego przez przedsiębiorcę Łukasza Pędzicha prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą HF Łukasz Pędzich w Szczecinie od decyzji Zachodniopomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z dnia 22 marca 2023 r. (nr akt sprawy: WK.8361.358.2022), nakładającej na ww. przedsiębiorcę karę pieniężną w wysokości 3 000 zł (słownie: trzy tysiące złotych 00/100), na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz.U. z 2023 r. poz. 168), z tytułu niewykonania obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1 ww. ustawy o informowaniu o cenach towarów i usług w związku z naruszeniem wymagań określonych w § 3 i § 4 rozporządzenie Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 19 grudnia 2022 r. w sprawie uwidaczniania cen towarów i usług (Dz.U. z 2022 r. poz. 2776), **utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.**

UZASADNIENIE

W dniach 4 i 9 listopada 2022 r., działając w ramach upoważnienia do przeprowadzenia kontroli nr WK/U-353/2022 z dnia 3 listopada 2022 r., inspektorzy reprezentujący Zachodniopomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, zwanego dalej „Zachodniopomorskim WIIH” lub „organem pierwszej instancji”, przeprowadzili kontrolę w sklepie [xxxxxx] w [xxxxxx], należącym do przedsiębiorcy [xxxxxx], zwanego dalej „stroną” lub „przedsiębiorcą”.

Upřednio, zgodnie z art. 48 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (Dz.U. z 2023 r. poz. 221), zwanej dalej „Prawem przedsiębiorców”, do przedsiębiorcy skierowano zawiadomienie o zamiarze wszczęcia kontroli z dnia 10 października 2022 r. znak WK/Z-269/2022, w którym wskazano zakres przedmiotowy kontroli, obejmujący m.in. kontrolę legalności prowadzenia działalności gospodarczej oraz kontrolę prawidłowości przekazywania konsumentom informacji o cenach oferowanych towarów. Zawiadomienie to doręczono przedsiębiorcy w dniu 11 października 2022 r.

Kontrolę przeprowadzono w obecności przedsiębiorcy, któremu przed przystąpieniem do czynności kontrolnych, okazano legitymacje służbowe oraz doręczono za pokwitowaniem upoważnienie do przeprowadzenia kontroli, wraz z pouczeniem o prawach i obowiązkach kontrolowanego przedsiębiorcy, stanowiącym załącznik do ww. upoważnienia do kontroli.

W toku kontroli dokonano oceny prawidłowości uwidaczniania cen i cen jednostkowych na zgodność z przepisami ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz.U. z 2019 r. poz. 178), zwanej dalej „ustawą o informowaniu o cenach” oraz rozporządzenia Ministra Rozwoju z dnia 9 grudnia 2015 r. w sprawie uwidaczniania cen towarów i usług (Dz.U. z 2015 r. poz. 2121), zwanego dalej „rozporządzeniem Ministra Rozwoju”, obowiązujących w dacie kontroli.

Podczas kontroli sprawdzeniu poddano 20 partii towarów, stanowiących ofertę handlową kontrolowanego przedsiębiorcy (na stronie internetowej), stwierdzając, że przy wszystkich tych towarach oferowanych w opakowania jednostkowych i przeznaczonych do sprzedaży według masy lub objętości w miejscu sprzedaży detalicznej brak było uwidocznionych cen jednostkowych. Towary te były opatrzone jedynie cenami. Były to następujące towary:

- 1) Szampon konopny z kofeiną na łysienie Cannaderm 150 ml,
- 2) Dezodorant magnezowy Karma Rud Naturalny 50 ml,
- 3) Krem konopny pod oczy Cannaderm Natura 15 ml,
- 4) Maść konopna CBD z woskiem pszczelim Strong Hempbroker 30 ml,
- 5) Krem konopny na AZS i łuszczyca Cannaderm Atopos 75 g,
- 6) Melisa głóg mierznicza Ergycalm Nutergia 250 ml,
- 7) Miód Reishi jujuba lukrecja MycoMedica MedoSleep 400 g,
- 8) Syrop witamina C D3B3 B9 B12 cynk MycoMedica Multi 200 ml,
- 9) Smoczy syrop dla dzieci MycoMedica Myco Baby 200 ml,
- 10) Krem na noc do skóry normalnej i mieszanej CareMedico 50 ml,
- 11) Herbatka konopna na witalność Hempking CBD 40 g,
- 12) Herbatka konopna z miętą CBD Fuli spectrum 50 g,
- 13) Minerale w płynie oligoelementy Ergybiol Nutergia 150 ml,
- 14) Witamina C 1000 w proszku buforowana Aliness 250 g,
- 15) Białko konopne Hempbroker wegańskie 250 g,
- 16) Spirulina Pacifica Hawajska w proszku detoks detox Kenay 50 g,
- 17) Miód kordyceps energia MycoMedica MedoCordyceps 400 g,
- 18) Spirulina w proszku BIO organiczna Detoks Detox Kenay 200 g,
- 19) Serum konopne na trądzik Cannaderm Aknea 5 ml,
- 20) Szampon odżywczy Reishi rdest łopian CareMedica 200 ml.

Powyższe stanowiło naruszenie przepisów art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach w związku z § 3 ust. 2 i § 4 rozporządzenia Ministra Rozwoju.

Powyższe ustalenia udokumentowano w protokole kontroli z dnia 9 listopada 2022 r. (nr akt kontroli: WK.8361.358.2022) oraz w załącznikach nr 1, 2 i 4 do tego protokołu. Do protokołu kontroli strona nie zgłosiła uwag w przewidzianym ustawowo terminie.

W drodze wystąpienie pokontrolnego z dnia 6 grudnia 2022 r. strona została poinformowana o wynikach kontroli oraz pouczona o treści art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, a także skierowano do niej wnioski o usunięcie stwierdzonych nieprawidłowości. Odpowiedzi na wystąpienie pokontrolne strona udzieliła w dniu 13 stycznia 2023 r. drogą mailową.

W dniu 1 stycznia 2023 r. weszła w życie ustawa z dnia 1 grudnia 2022 r. o zmianie ustawy o prawach konsumenta oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2022 r. poz. 2581), zwana dalej „ustawą o zmianie ustawy o prawach konsumenta oraz niektórych innych ustaw”, która wprowadziła zmiany do ustawy o informowaniu o cenach, a ponadto na podstawie art. 4 ust. 6 znowelizowanej ustawy wydane zostało rozporządzenie Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 19 grudnia 2022 r. w sprawie uwidaczniania cen towarów i usług (Dz. U. z 2022 r. poz. 2776), zwane dalej „rozporządzeniem Ministra Rozwoju i Technologii”. Nowe przepisy nie spowodowały zmiany oceny ustaleń kontroli w powyższym zakresie.

Mając na względzie dokonane ustalenia oraz uwzględniając brzmienie przepisu art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, w świetle którego naruszenie obowiązków informacyjnych dotyczących cen jednostkowych, o których mowa w art. 4 ust. 1 tej ustawy, daje podstawę do wszczęcia postępowania administracyjnego w sprawie nałożenia kary pieniężnej, pismem z dnia 22 lutego 2023 r., na podstawie art. 61 § 4 w związku z § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego, zwanej dalej „Kpa”, Zachodniopomorski WIIH zawiadomił stronę o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w niniejszej sprawie, informując także o przysługującym jej prawie do czynnego udziału w postępowaniu. Jednocześnie odrębnym pismem z tego samego dnia zwrócił się do niej z żądaniem sporządzenia i przekazania informacji o wielkości obrotów i przychodu za rok 2022. Pisma te doręczono stronie w dniu 1 marca 2023 r.

Strona skorzystała z przysługujących jej uprawnień i w dniu 6 marca 2023 r. stawiała się w siedzibie inspektoratu na przeglądanie akt sprawy.

W piśmie z dnia 7 marca 2023 r. strona zajęła stanowisko w niniejszej sprawie oraz przedłożyła dokument pt. „Zbiornicze podsumowanie księgi - Komputerowa księga przychodów i rozchodów za 2022 rok”. Strona poinformowała, że w pełni respektuje wyniki kontroli i w związku z tym niezwłocznie usunęła stwierdzone nieprawidłowości. W świetle zebranego w aktach sprawy materiału dowodowego uznała, że waga przewinień jawi się jako niska. Strona wskazała, że podczas kontroli poddano sprawdzeniu 20 partii towarów (co w skali oferowanego przez jej sklep towaru nie jest wysoce reprezentatywną liczbą), a także że bezpośrednio po otrzymaniu informacji o błędach zaktualizowała wymagane informacje. Ponadto zwróciła uwagę, że z przedłożonych dokumentów finansowych wprost wynika, że aktualnie rosnące ceny utrzymania przedsiębiorstwa (podwyżki opłat eksploatacyjnych etc.) powodują spadek zysków. Zaznaczyła, że jest osobą młodą, mającą na utrzymaniu rodzinę. Wobec powyższego, strona wniosła o zastosowanie art. 189f § 1 pkt 1 Kpa i odstąpienie od wymierzenia kary pieniężnej, a w przypadku nieuwzględnienia powyższego, wniosła o wymierzenie możliwie najniższej kary.

Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego, Zachodniopomorski WIIH w drodze decyzji z dnia 22 marca 2023 r. (nr akt sprawy: WK.8361.358.2022), nałożył na stronę karę pieniężną w wysokości 3 000 zł (słownie: trzy tysiące złotych 00/100), na podstawie art. 6 ust. 1 znowelizowanej ustawy o informowaniu o cenach, z tytułu niewykonania obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1 tej ustawy w związku z naruszeniem wymagań określonych w § 3 i § 4 rozporządzenia Ministra Rozwoju i Technologii. W treści decyzji organ pierwszej instancji odniósł się również do wyjaśnień strony złożonych w piśmie z dnia 7 marca 2023 r. Decyzja ta została doręczona stronie w dniu 23 marca 2023 r.

W dniu 21 kwietnia 2023 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwany dalej również „Prezesem UOKiK” lub „organem drugiej instancji”, otrzymał za pośrednictwem Zachodniopomorskiego WIIH, złożone w imieniu strony przez pełnomocnika, pismo z dnia 6 kwietnia 2023 r. (nadane tego samego dnia w polskiej placówce pocztowej operatora publicznego), zawierające odwołanie od ww. decyzji.

Strona zaskarżyła wydaną decyzję w całości, zarzucając jej naruszenie:

- 1) art. 7 w związku z art. 77 § 1 i art. 80 Kpa, poprzez niedokonanie przez organ wydający decyzję wszechstronnej oceny materiału dowodowego oraz pominięcie istotnych okoliczności w sprawie, szczególnie w zakresie obowiązków przedsiębiorcy w czasie przeprowadzania kontroli oraz zakresu i skali ewentualnych przewinień strony;
- 2) art. 189c w związku z art. 6 Kpa, poprzez wydanie decyzji w oparciu o ustalenia faktycznie poczynione w toku kontroli w dniach 4 i 9 listopada 2022 r., a na podstawie przepisów w dniu kontroli nieobowiązujących, tj. w oparciu o treść aktu wykonawczego w postaci rozporządzenia Ministra Rozwoju i Technologii, podczas gdy zgodnie z zasadą praworządności (legalności) organy administracji publicznej działają na podstawie przepisów prawa, a idąc dalej nie można stosować przepisów, które nie obowiązywały w dniu naruszenia obowiązków lub zakazów;
- 3) przepisów prawa materialnego, a mianowicie art. 4 ust. 1 w związku z art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach, poprzez niewłaściwą interpretację wskazanych w nich przesłanek, co miało wpływ na wymiar nałożonej na stronę kary pieniężnej.

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 Kpa strona wniosła o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i umorzenie postępowania, ewentualnie - w przypadku podzielenia przez Prezesa UOKiK stanowiska Zachodniopomorskiego WIIH - o uchylenie tej decyzji i orzeczenie co do istoty sprawy, poprzez wymierzenie stronie kary nieprzekraczającej kwoty 1 000 zł, ewentualnie w oparciu o art. 138 § 2 Kpa - o uchylenie tej decyzji i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia wraz ze wskazaniem na konieczność zastosowania aktualnie obowiązujących przepisów oraz dokonanie prawidłowych ustaleń względem strony wpływających na rozmiar potencjalnie orzeczonej kary administracyjnej.

Pismem z dnia 4 maja 2023 r. znak DIH-3.707.37.2023.AŁ, Prezes UOKiK poinformował stronę o przysługującym jej prawie do czynnego udziału w postępowaniu, w tym do zapoznania się z aktami sprawy, a także wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Zawiadomienie to doręczono pełnomocnikowi strony w dniu 10 maja 2023 r. Strona nie skorzystała z przysługujących jej uprawnień.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził.

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony postępowania jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Zgodnie z art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, w postępowaniu administracyjnym w sprawach związanych z wykonywaniem zadań i kompetencji Inspekcji Handlowej organem właściwym jest wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej, zwany dalej „wojewódzkim inspektorem IH”. Organem wyższego stopnia jest Prezes UOKiK.

Wobec powyższego, w myśl art. 127 § 2 Kpa w związku z art. 1 ust. 3 ustawy o Inspekcji Handlowej, Prezes UOKiK jest organem właściwym do rozpatrzenia wniesionego odwołania.

Od 1 stycznia 2023 r. obowiązują przepisy znowelizowanej ustawy o informowaniu o cenach oraz wydane na jej podstawie przepisy rozporządzenia Ministra Rozwoju i Technologii.

W myśl art. 4 ust. 1 znowelizowanej ustawy o informowaniu o cenach, w miejscu sprzedaży detalicznej i świadczenia usług uwidacznia się cenę oraz cenę jednostkową towaru (lub usługi) w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen. Przez cenę należy rozumieć wartość wyrażoną w jednostkach pieniężnych, którą kupujący jest obowiązany zapłacić przedsiębiorcy za towar lub usługę (inaczej cenę sprzedaży), zaś przez cenę jednostkową towaru (lub usługi) - cenę ustaloną za jednostkę określonego towaru (lub określonej usługi), których ilość lub liczba są wyrażone w jednostkach miar w rozumieniu przepisów o miarach, stosownie do treści art. 3 ust. 1 pkt 1 i 2 tej ustawy.

Zgodnie z § 3 ust. 1 rozporządzenia Ministra Rozwoju i Technologii, cenę, cenę jednostkową lub informację o obniżonej cenie uwidacznia się na danym towarze, bezpośrednio przy towarze lub w bliskości towaru, którego dotyczy cena, cena jednostkowa lub informacja o obniżonej cenie, w miejscu ogólnodostępnym i dobrze widocznym dla konsumentów. Jak stanowi § 3 ust. 2 tego rozporządzenia, cenę, cenę jednostkową lub informację o obniżonej cenie uwidacznia się w szczególności:

- 1) na wywieszce, która może mieć formę wyświetlacza elektronicznego;
- 2) w cenniku;
- 3) w katalogu;
- 4) na obwolucie;
- 5) w postaci nadruku lub napisu na towarze lub opakowaniu.

Cena jednostkowa, jak wynika z § 4 ust. 1 rozporządzenia Ministra Rozwoju i Technologii, dotyczy odpowiednio ceny za:

- 1) litr lub metr sześcienny - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według objętości;
- 2) kilogram lub tonę - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według masy;
- 3) metr - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według długości;
- 4) metr kwadratowy - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według powierzchni;
- 5) sztukę - dla towarów przeznaczonych do sprzedaży na sztuki.

Obowiązek uwidaczniania ceny jednostkowej ma charakter bezwzględnie obowiązujący za wyjątkiem wyłączenia w zakresie produktów wymienionych w § 7 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen.

Analogiczne przepisy dotyczące sposobu uwidaczniania cen i cen jednostkowych w miejscu sprzedaży detalicznej przewidywała ustawa o informowaniu o cenach (przed nowelizacją) oraz wydane na jej podstawie rozporządzenie Ministra Rozwoju, obowiązujące w dacie kontroli i w dacie stwierdzenia naruszenia prawa.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, jeżeli przedsiębiorca nie wykonuje obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1-5, wojewódzki inspektor IH nakłada na niego, w drodze decyzji, karę pieniężną do wysokości 20 000 zł. Jednocześnie w myśl art. 6 ust. 3 tej ustawy, przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej wojewódzki inspektor IH uwzględnia:

- 1) stopień naruszenia obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1-5, w tym charakter, wagę, skalę i czas trwania naruszenia tych obowiązków;

- 2) dotychczasową działalność przedsiębiorcy, w tym podjęte przez niego działania w celu złagodzenia lub naprawienia szkody poniesionej przez konsumentów, wcześniejsze naruszenia obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1-5, przez tego przedsiębiorcę oraz uzyskane przez przedsiębiorcę korzyści majątkowe lub straty w związku z naruszeniem tych obowiązków;
- 3) wielkość obrotów i przychodu przedsiębiorcy;
- 4) sankcje nałożone na przedsiębiorcę za to samo naruszenie w innych państwach członkowskich UE w sprawach transgranicznych, jeżeli informacje o takich sankcjach są dostępne w ramach mechanizmu ustanowionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2394 z dnia 12 grudnia 2017 r. w sprawie współpracy między organami krajowymi odpowiedzialnymi za egzekwowanie przepisów prawa w zakresie ochrony konsumentów i uchylającym rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 (Dz.Urz. UE L 345 z 27.12.2017, str. 1, ze zm.), zwanym dalej „rozporządzeniem (UE) nr 2017/2394”.

Przepisy ustawy o informowaniu o cenach nie regulują kwestii odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej lub udzielenia pouczenia, w związku z czym stosownie do art. 189a § 2 Kpa, zastosowanie mają w tym zakresie przepisy art. 189f Kpa.

Zgodnie z art. 189f § 1 pkt 1 i 2 Kpa, organ administracji publicznej, w drodze decyzji, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli: waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub została ona prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

W niniejszej sprawie, ustalenia kontroli przeprowadzonej w sklepie internetowym, należącym do kontrolowanego przedsiębiorcy, dały podstawę do stwierdzenia, że przy wszystkich objętych kontrolą 20 partiach towarów (100%) oferowanych w opakowaniach jednostkowych i przeznaczonych do sprzedaży według masy lub objętości w miejscu sprzedaży detalicznej (na stronie internetowej) brak było uwidoczniionych cen jednostkowych, co stanowiło naruszenie obowiązków wynikających z art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach w związku z § 3 i § 4 rozporządzenia wykonawczego do tej ustawy, w brzmieniu obowiązującym w dacie kontroli, jak również w dacie wszczęcia postępowania administracyjnego w niniejszej sprawie i wydania zaskarżonej decyzji.

W związku z powyższym, Zachodniopomorski WIIH w drodze decyzji z dnia 22 marca 2023 r. (nr akt sprawy: WK.8361.358.2022), nałożył karę pieniężną w wysokości 3 000 zł na ww. przedsiębiorcę, to jest na podmiot, który dopuścił się powyższego naruszenia.

Odwołując się od wydanej decyzji, strona wniosła o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i umorzenie postępowania, ewentualnie - w przypadku podzielenia przez Prezesa UOKiK stanowiska Zachodniopomorskiego WIIH - o uchylenie tej decyzji i orzeczenie co do istoty sprawy, poprzez wymierzenie stronie kary nieprzekraczającej kwoty 1 000 zł (art. 138 § 1 pkt 2 Kpa), bądź o uchylenie tej decyzji i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia wraz ze wskazaniem na konieczność zastosowania aktualnie obowiązujących przepisów oraz

dokonanie prawidłowych ustaleń względem strony wpływających na rozmiar potencjalnie orzeczonej kary administracyjnej (art. 138 § 2 Kpa).

W odwołaniu strona podniosła zarzut naruszenia przez organ pierwszej instancji przepisów art. 7 w związku z art. 77 § 1 i art. 80 Kpa, poprzez niedokonanie wszechstronnej oceny materiału dowodowego oraz pominięcie istotnych okoliczności w sprawie, szczególnie w zakresie obowiązków przedsiębiorcy w czasie przeprowadzania kontroli oraz zakresu i skali ewentualnych przewinień strony, a także art. 189c w związku z art. 6 Kpa, poprzez wydanie decyzji w oparciu o ustalenia faktycznie poczynione w toku kontroli w dniach 4 i 9 listopada 2022 r., a na podstawie przepisów w dniu kontroli nieobowiązujących, tj. w oparciu o treść aktu wykonawczego w postaci rozporządzenia Ministra Rozwoju i Technologii, podczas gdy zgodnie z zasadą praworządności (legalności) organy administracji publicznej działają na podstawie przepisów prawa, a idąc dalej nie można stosować przepisów, które nie obowiązywały w dniu naruszenia obowiązków lub zakazów. Ponadto strona podniosła zarzut naruszenia przepisów prawa materialnego, a mianowicie art. 4 ust. 1 w związku z art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach, poprzez niewłaściwą interpretację wskazanych w nich przesłanek, co miało wpływ na wymiar nałożonej na stronę kary pieniężnej.

W ocenie Prezesa UOKiK, przedstawione przez stronę w odwołaniu argumenty są nietrafne i nie zasługują na uwzględnienie. Jak wynika z akt sprawy, wydając zaskarżoną decyzję organ pierwszej instancji oparł się na spójnym i jednoznacznym materiale dowodowym, w szczególności na protokole kontroli z dnia 9 listopada 2023 r. Z protokołu kontroli wynika jednoznacznie, że przy wszystkich objętych kontrolą 20 partiach towarów oferowanych w opakowania jednostkowych i przeznaczonych do sprzedaży według masy lub objętości w miejscu sprzedaży detalicznej (na stronie internetowej) brak było uwidocznionych cen jednostkowych. Stwierdzone nieprawidłowości odnoszą się do 100% skontrolowanych w tym zakresie produktów. Protokół kontroli posiada walor dokumentu urzędowego w rozumieniu art. 76 § 1 Kpa, tj. stanowi dowód tego, co zostało w nim urzędowo stwierdzone. Strona nie zgłosiła do niego uwag w przewidzianym ustawowo terminie. Ponadto, udzielając odpowiedzi na wystąpienie pokontrolne strona poinformowała o przyczynach powstania naruszenia oraz o podjęciu prac nad rozwiązaniem tego problemu, natomiast w odpowiedzi na zawiadomienie o wszczęciu przedmiotowego postępowania wskazała, że usunęła stwierdzone nieprawidłowości, w pełni respektując wyniki kontroli. Tym samym, strona nie kwestionowała ustaleń kontroli.

Faktem jest, że rozporządzenie Ministra Rozwoju, którego naruszenie stwierdzono w toku kontroli przeprowadzonej w dniach 7 i 9 listopada 2022 r., utraciło moc obowiązującą z dniem wejścia w życie rozporządzenia Ministra Rozwoju i Technologii, tj. w dniu 1 stycznia 2023 r., wydanego na podstawie art. 4 ust. 6 znowelizowanej ustawy o informowaniu o cenach, w związku z wejściem w życie ustawy o zmianie ustawy o prawach konsumenta oraz niektórych innych ustaw. Zmiana przepisów ustawy oraz rozporządzenia wykonawczego do tej ustawy nie spowodowała zmiany przepisów w zakresie obowiązku uwidaczniania cen oraz cen jednostkowych towarów w miejscu sprzedaży detalicznej, jak również nie zmieniła wymiaru kary, w związku z czym nie miała wpływu na ocenę ustalonego w toku kontroli stanu faktycznego sprawy, w tym ustaleń poczynionych w toku postępowania administracyjnego. Uwzględniając powyższe, w ocenie Prezesa UOKiK, wykazane w toku kontroli naruszenie przepisów art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach w związku z § 3 ust. 2 i § 4 rozporządzenia Ministra Rozwoju, prawidłowo zakwalifikowano jako naruszenie przepisów

art. 4 ust.1 znowelizowanej ustawy w związku z § 3 i § 4 rozporządzenia Ministra Rozwoju i Technologii, obowiązujących od 1 stycznia 2023 r. Warto podkreślić, że ustawodawca przewidział tylko jeden przypadek, kiedy należy stosować nieaktualne przepisy, tj. zgodnie z art. 10 ustawy o zmianie ustawy o prawach konsumenta oraz niektórych innych ustaw, do postępowań w sprawie nałożenia kar, o których mowa w art. 6 ustawy zmienianej w art. 6, tj. ustawy o informowaniu o cenach, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe. Przedmiotowe postępowanie wszczęto z urzędu w dniu 22 lutego 2023 r., a więc przepisy dotychczasowe nie mogły mieć zastosowania w niniejszej sprawie. Tym samym, zarzut strony podniesiony w odwołaniu, że zaskarżoną decyzję oparto na przepisach rozporządzenia, które nie obowiązywało w dniu kontroli i w dniu stwierdzenia naruszenia prawa, należy uznać za bezzasadny.

W odwołaniu strona przytoczyła orzeczenia odnoszące się do uwidaczniania cen, wskazując przy tym, iż jeżeli ze specyfiki zawieranej umowy wynikałoby, że konsument, przedsiębiorca oraz oferowany towar nie znajdowałiby się jednocześnie w miejscu sprzedaży, natomiast przedsiębiorca nie miałby fizycznej możliwości uwidocznienia (unaocznienia konsumentowi) informacji wynikających z ustawy o informowaniu o cenach w inny sposób, wyjątkowo dopuszczalne byłoby przekazanie ich ustnie. Strona stara się w ten sposób wykazać, że nie naruszyła obowiązków ustawowych. Jej zdaniem, nawet w przypadku uznania, że informacje o cenach nie były wystarczające do spełnienia obowiązku w zakresie uwidaczniania cen oraz cen jednostkowych, w żaden sposób nie można stwierdzić, że naruszenie to było znaczne, gdyż dla każdego produktu cena produktu była jasna i jednoznaczna dla konsumenta.

Odnosząc się do powyższych wątpliwości strony, należy wskazać, że z przytoczonych wyżej przepisów ustawy o informowaniu o cenach (art. 4 ust.1) oraz rozporządzenia wykonawczego do tej ustawy (§ 3 i § 4) wynika wprost, że obowiązek informacyjny odnosi się zarówno do oznaczenia towarów ceną, jak i ceną jednostkową. Naruszenie tego obowiązku polegało w tym przypadku na braku cen jednostkowych, zaś ceny towarów były uwidocznione. Nie ulega też wątpliwości, że obowiązek ten powinien nastąpić przed momentem udostępnienia towarów konsumentom w celu ich sprzedaży, czyli adekwatnie - podczas wprowadzenia do przestrzeni informacyjnej sklepu internetowego. Ustawodawca nałożył na przedsiębiorców obowiązek takiego informowania o cenach oraz cenach jednostkowych, aby konsument mógł w sposób rzetelny i świadomy zapoznać się z nimi przed dokonaniem wyboru oferty sprzedaży produktów uwidocznionych na stronie internetowej. Podanie informacji o cenie towaru w formie ustnej, z użyciem mowy, nie jest uwidocznieniem, na co słusznie zwróciła uwagę również strona. Prezes UOKiK podkreśla, że konsument musi mieć możliwość zapoznania się z informacją o cenie oraz cenie jednostkowej bez konieczności podejmowania dodatkowych działań, np. poprzez dopytywanie o te informacje. Uwidocznienie cen jednostkowych jest ustawowym obowiązkiem sprzedawcy, z którego zwolnione są wyłącznie towary wskazane wprost w przepisach § 7 rozporządzenia Ministra Rozwoju i Technologii (analogicznie do § 7 rozporządzenia Ministra Rozwoju, obowiązującego w dacie kontroli). Towary skontrolowane i zakwestionowane w niniejszej sprawie, czyli kosmetyki i suplementy diety, nie podlegały takiemu wyłączeniu.

Należy wskazać, że funkcją ceny jednostkowej jest umożliwienie konsumentom porównanie cen towarów w sposób optymalny na podstawie prostych kalkulacji, bez konieczności przeprowadzania skomplikowanych działań matematycznych. Stąd też, oprócz ceny za produkt na wywieszce cenowej, w miejscu sprzedaży detalicznej musi się na niej znaleźć

także cena jednostkowa, a więc przeliczenie na odpowiednią jednostkę miary (kilogram, liter). Konieczność informowania o cenie jednostkowej to przede wszystkim zabezpieczenie interesów konsumentów, którzy mogą nie tylko porównać ceny takich samych lub podobnych produktów, ale także mogą faktycznie stwierdzić, czy podana cena jednostkowa jest niska czy wysoka i podjąć decyzję o zawarciu umowy sprzedaży w innym sklepie. Brak podania ceny jednostkowej narusza prawo konsumenta do wyczerpującej informacji, a tym samym ogranicza jego możliwości świadomego, najkorzystniejszego pod względem ekonomicznym wyboru, co prowadzi do zagrożenia jego interesów.

Prezes UOKiK wskazuje, że zaskarżoną decyzję o wymierzeniu kary pieniężnej wydano na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, w związku z ustaleniami kontroli, które wskazują na niewykonanie obowiązków wynikających z art. 4 ust. 1 tej ustawy oraz § 3 i § 4 rozporządzenia Ministra Rozwoju i Technologii. Przepisy te, choć obowiązują od 1 stycznia 2023 r., to jednak są tożsame z regulacją, jaka istniała już w dacie kontroli.

Strona, jako profesjonalista na rynku, miała obowiązek znać i stosować się do przepisów prawa związanych z prowadzoną przez nią działalnością. Była ona obowiązana uwidocznić w miejscu sprzedaży detalicznej informacje o cenach oraz cenach jednostkowych towarów w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen. Takie same obowiązki istniały zarówno w dacie kontroli, jak i w dacie wszczęcia przedmiotowego postępowania i wydania zaskarżonej decyzji. Nie ulega wątpliwości, że w niniejszej sprawie strona nie wykonała powyższych obowiązków w zakresie uwidocznienia cen jednostkowych dla wszystkich objętych kontrolą 20 partii towarów, co skutkowało wymierzenia jej kary pieniężnej na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach.

W niniejszej sprawie, Zachodniopomorski WIIH był uprawniony do wymierzenia stronie kary pieniężnej w oparciu o art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach. Po uwzględnieniu przestanków, o których mowa w art. 6 ust. 3 tej ustawy, stronie wymierzono karę pieniężną w wysokości 3 000 zł, która stanowi 15 % górnego wymiaru kary.

Biorąc pod uwagę, że strona podniosła w odwołaniu zarzut naruszenia przepisów prawa materialnego, a mianowicie art. 4 ust. 1 w związku z art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach, poprzez niewłaściwą interpretację wskazanych w nich przestanków, co miało wpływ na wymiar nałożonej na stronę kary pieniężnej, Prezes UOKiK dokonał ponownej analizy ustaleń w tym zakresie i na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego uznał, że dokonana przez Zachodniopomorskiego WIIH ocena przestanków dotyczących wymiaru kary, była prawidłowa i znajdowała uzasadnienie w zebranych materiale dowodowym.

Miarkując stopień naruszenia obowiązków, organ pierwszej instancji zasadnie wziął pod uwagę, że charakter i waga naruszenia obowiązków była istotna. Jak słusznie stwierdził organ pierwszej instancji, cena jednostkowa jest jednym z podstawowych kryteriów obiektywnej informacji o wartości towaru wyrażonej w jednostkach pieniężnych, szczególnie w kontekście porównania jej z wartościami innych towarów o podobnych pod względem przeznaczenia, ale o odmiennych cechach, np. co do marki, producenta, ilości, wzornictwa, poziomu technicznego itp. Strona nie uwidaczniając cen jednostkowych przy towarach uniemożliwiła kupującym porównanie cen towarów z cenami towarów podobnych, lecz o innej masie czy objętości, a przez to utrudniła kupującym dokonanie optymalnego i właściwego dla nich wyboru towaru, naruszając ich interesy ekonomiczne oraz prawo do rzetelnej informacji o cenie. Uwidocznienie przy towarach cen, bez uwidocznienia ich cen

jednostkowych, nie zapewnia jednoznacznej oraz niebudzącej wątpliwości informacji o ich wysokości. Przy ocenie tej przesłanki, organ pierwszej instancji prawidłowo wziął pod uwagę również skalę naruszenia obowiązków, stwierdzając, iż brak cen jednostkowych dotyczył wszystkich objętych kontrolą 20 partii towarów oferowanych na stronie internetowej, co stanowi 100% zbadanych towarów. Jednocześnie, oceniając tę przesłankę organ pierwszej instancji właściwie przyjął, że czas trwania naruszenia obowiązków przypada na dzień stwierdzenia nieprawidłowości, tj. 7 listopada 2022 r., i kończy się w momencie ich usunięcia przez stronę, o czym strona poinformowała w dniu 13 stycznia 2023 r. w odpowiedzi na skierowane do niej wystąpienie pokontrolne. Odnosząc się do argumentów strony zawartych w piśmie z dnia 7 marca 2023 r. (jako odpowiedzi na zawiadomienie o wszczęciu przedmiotowego postępowania), że zakwestionowane towary stanowiły niewielki fragment asortymentu znajdującego się w sprzedaży danego sklepu, należy wskazać, że istotny jest fakt, że do kontroli wytypowano 20 partii towarów oferowanych do sprzedaży i wszystkie z nich zakwestionowano. Nie ma przy tym znaczenia, jaki jest udział zakwestionowanych towarów w stosunku do całej oferty handlowej, ponieważ kontroli nie podlegały wszystkie towary znajdujące się w ofercie handlowej, a jedynie ich część i tylko do tej części można było odnieść ustalenia kontroli. Tym samym, w ocenie Prezesa UOKiK, organ pierwszej instancji prawidłowo zakwalifikował czyn strony jako znaczne naruszenie obowiązków.

Oceniając dotychczasową działalność przedsiębiorcy, organ pierwszej instancji zasadnie wzięto pod uwagę podjęte przez stronę działania w celu złagodzenia lub naprawienia szkody poniesionej przez konsumentów, polegające na podjęciu działań naprawczych, w wyniku których na etapie postępowania pokontrolnego, usunęła ona stwierdzone nieprawidłowości, co wynika z odpowiedzi strony na wystąpienie pokontrolne. Przy ocenie tej przesłanki, organ pierwszej instancji prawidłowo uwzględnił także fakt, iż strona nie była wcześniej objęta jego kontrolą w zakresie przestrzegania przepisów dotyczących obowiązku uwidaczniania cen, w związku z czym opisane wyżej nieprawidłowości stwierdzono u niej po raz pierwszy. Jednocześnie, biorąc pod uwagę charakter naruszenia obowiązków oraz zebrany w aktach sprawy materiał dowodowy, organ pierwszej instancji słusznie przyjął, że nie posiada wiedzy na temat uzyskanych przez stronę korzyści majątkowych lub strat z związku z naruszeniem tych obowiązków. Analizując tę przesłankę, zasadnie uwzględniono również okoliczność, że strona prowadzi działalność gospodarczą w zakresie sprzedaży detalicznej od 2018 r., a więc od stosunkowo długiego czasu, w związku z czym strona winna wykazać się znajomością podstawowych przepisów dotyczących tej działalności i stosować się do nich, zwłaszcza, że naruszone przez nią obowiązki w zakresie uwidaczniania cen jednostkowych, są istotne z punktu widzenia praw i interesów konsumentów.

Uwzględniając trzeci czynnik wpływający na wymiar kary, tj. wielkość obrotów i przychodu przedsiębiorcy, organ pierwszej instancji prawidłowo wziął pod uwagę, że strona przekazała żądane informacje w tym zakresie za rok 2022 i na ich podstawie słusznie stwierdził, iż udział strony w obrocie rynkowym jest jednym z najmniejszych w stosunku do innych kategorii przedsiębiorców określonych w Prawie przedsiębiorców, co pozwalało mu uznać, iż należy ona do kategorii mikroprzedsiębiorców.

Odnosząc się do czwartej przesłanki wymiaru kary, tj. sankcji nałożonych na przedsiębiorcę za to samo naruszenie w innych państwach członkowskich UE w sprawach transgranicznych, jeżeli informacje o takich sankcjach są dostępne w ramach mechanizmu ustanowionego

rozporządzeniem (UE) nr 2017/2394, organ pierwszej instancji słusznie przyjął, że nie posiada wiedzy w tym zakresie.

Biorąc powyższe pod uwagę, w ocenie Prezesa UOKiK, organ pierwszej instancji zasadnie uznał, że strona dopuściła się naruszenia obowiązków wynikających z art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, w stopniu uzasadniającym wymierzenie jej kary pieniężnej, na podstawie art. 6 ust. 1 tej ustawy, zaś opisane powyżej, jak również w treści zaskarżonej decyzji, ustalenia kontroli i przestanki, jakimi kierował się Zachodniopomorski WIIH przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej, nie dawały podstaw do jej obniżenia. Wysokość kary pieniężnej ustalona na poziomie 3 000 zł przy maksymalnej wysokości 20 000 zł, jest w opinii organu drugiej instancji, kwotą optymalną i adekwatną do wagi naruszenia. Stanowi ona 15% górnego wymiaru kary i [xxxxxx]% przychodów strony za rok 2022.

W opinii Prezesa UOKiK, wymierzona stronie kara pieniężna w wysokości 3 000 zł jest kwotą optymalną i wystarczającą do spełnienia jej celów. Tym samym, takiej kary nie można uznać za zbyt wysoką, jak podniosła strona w odwołaniu.

Po przeanalizowaniu niniejszej sprawy, podobnie jak organ pierwszej instancji, Prezes UOKiK nie znalazł podstaw do zastosowania art. 189f § 1 pkt 1 Kpa, tj. odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej i porzestania na pouczeniu. Przepis ten przewiduje dwa warunki, które muszą zostać spełnione łącznie, aby organ administracji publicznej mógł odstąpić od nałożenia kary pieniężnej. Po pierwsze waga naruszenia musi być znikoma, przez co należy rozumieć, że istotność, znaczenie oraz rozmiar naruszonego obowiązku są niewielkie. Drugim warunkiem uzasadniającym odstąpienie od nałożenia kary pieniężnej jest zaprzestanie naruszania prawa przez stronę. Faktem jest, że w niniejszej sprawie strona niezwłocznie usunęła stwierdzone nieprawidłowości. Jednakże co istotne, w trakcie kontroli ustalono, iż konsumenci zostali pozbawieni informacji o cenach jednostkowych w przypadku wszystkich objętych kontrolą 20 partii towarów oferowanych do sprzedaży (100% zbadanych towarów), stąd też wagi naruszenia nie można było uznać za znikomą, co już wyżej wykazano.

Nawet gdyby uznać za spełnioną przestankę dotyczącą zaprzestania naruszania prawa, to należy wskazać, że obie przestanki muszą jednak być spełnione łącznie, co nie miało miejsca w niniejszej sprawie. Sam fakt usunięcia przez stronę stwierdzonych nieprawidłowości przemawia na jej korzyść i stanowi okoliczność łagodzącą, jednakże nie jest wystarczające do zastosowania art. 189f § 1 pkt 1 Kpa.

Ponadto nie została spełniona przestanka z art. 189f § 1 pkt 2 Kpa, gdyż jak słusznie uznał organ pierwszej instancji na podstawie posiadanej wiedzy, na stronę za to samo zachowanie prawomocną decyzją nie została uprzednio nałożona kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej.

W uzasadnieniu odwołania strona podniosła również, że rozpoznając sprawę, organ pierwszej instancji powinien rozważyć, czy poprzednio obowiązująca ustawa nie jest korzystniejsza dla strony, zwłaszcza w zakresie okoliczności odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej, jej wysokości oraz okresu przedawnienia, przytaczając jednocześnie treść art. 189c Kpa, w świetle którego, jeżeli w czasie wydawania decyzji w sprawie administracyjnej kary pieniężnej obowiązuje ustawa inna niż w czasie naruszenia prawa, w następstwie którego ma być nałożona kara, stosuje się ustawę nową, jednakże należy stosować ustawę obowiązującą poprzednio, jeżeli jest ona względniejsza dla strony.

W ocenie Prezesa UOKiK, powyższe argumenty strony nie zasługują na uwzględnienie. Należy zaznaczyć, że zmiana przepisów ustawy o informowaniu o cenach oraz wydanie nowego rozporządzenia wykonawczego do tej ustawy wprowadziło wręcz korzystniejsze dla strony uregulowania. Przede wszystkim na ich podstawie, wojewódzki inspektor IH ma obowiązek badać przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej szersze spectrum przesłanek w porównaniu z nieobowiązującymi uregulowaniami w tym zakresie. Warto także podkreślić, że przepisy obowiązujące od dnia 1 stycznia 2023 r. w swojej treści nie zmieniły ani wysokości kary pieniężnej za stwierdzone naruszenie prawa (20 000 zł), ani okresów przedawnienia karanía (3 lata). Ponadto, jak już wyżej wykazano, nie wprowadziła ona zmian w zakresie obowiązku uwidaczniania w miejscu sprzedaży detalicznej cen oraz cen jednostkowych. Jednocześnie, wbrew przekonaniu strony, zmianie nie uległy przepisy regulujące instytucję odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej (art. 189f Kpa), czy też tzw. prawa do popelnienia błędu (art. 21a Prawa przedsiębiorców). Tym samym, zarzut strony podniesiony w odwołaniu, dotyczący naruszenia przepisów art. 189c w związku z art. 6 Kpa, zarówno w kontekście wydanie zaskarżonej decyzji w oparciu o przepisy nowego rozporządzenia, jak i rozpoznania sprawy bez rozważenia, czy poprzednio obowiązująca ustawa nie jest korzystniejsza dla strony, zwłaszcza w zakresie wybranych przez nią okoliczności, należy uznać za niezasadny.

W ocenie Prezesa UOKiK, prowadząc postępowanie administracyjne w niniejszej sprawie Zachodniopomorski WIIH postępował zgodnie z zasadami określonymi w art. 7 w związku z art. 77 § 1 i art. 80 Kpa, dotyczącymi prawdy materialnej (obiektywnej), obowiązku zebrania i rozpatrzenia całego materiału dowodowego w sposób wyczerpujący oraz oceny, czy dana okoliczność została udowodniona, na podstawie całokształtu materiału dowodowego. Prezes UOKiK podkreśla raz jeszcze, że istotne dla sprawy są ustalenia kontroli. Znamionym jest fakt, że strona nie wypełniła obowiązków w zakresie uwidaczniania cen jednostkowych, co znajduje jednoznaczne potwierdzenie w materiale dowodowym - protokole kontroli, przyjętym przez stronę bez zastrzeżeń. Przepisy ustawy o informowaniu o cenach oraz rozporządzenia wykonawczego do tej ustawy wskazują wprost, jakie obowiązki informacyjne ciążyą na przedsiębiorcy, co w niniejszej sprawie nie zostało zrealizowane w zakresie cen jednostkowych. Tym samym, zarzut strony dotyczący naruszenia ww. przepisów Kpa, poprzez niedokonanie wszechstronnej oceny materiału dowodowego oraz pominięcie istotnych okoliczności w sprawie, należy uznać za bezzasadny.

Podsumowując powyższe, należy stwierdzić, że w przedstawionym stanie faktycznym, wymierzenie stronie kary pieniężnej, o której mowa w art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, jak również ustalenie jej wysokości, było prawidłowe i zgodne z prawem.

Wobec powyższego, zawarty w odwołaniu wniosek strony o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i umorzenie postępowania, ewentualnie - w przypadku podzielenia przez Prezesa UOKiK stanowiska Zachodniopomorskiego WIIH - o uchylenie tej decyzji i orzeczenie co do istoty sprawy, poprzez wymierzenie stronie kary nieprzekraczającej kwoty 1 000 zł, bądź o uchylenie tej decyzji i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia, należy uznać za niezasadny, zarówno w świetle ustaleń kontroli, jak i obowiązujących przepisów prawa w zakresie nakładania kary pieniężnej na gruncie ustawy o informowaniu o cenach. Stąd też, postępowanie organu pierwszej instancji w tym zakresie należy uznać za prawidłowe, zaś zaskarżoną decyzję utrzymać w mocy.

Ponadto uwzględniając, że w piśmie z dnia 7 marca 2023 r. strona zasygnalizowała problemy związane z rosnącymi kosztami utrzymania przedsiębiorstwa, Prezes UOKiK informuje, że

kwestia sytuacji finansowej czy materialnej strony może zostać uwzględniona dopiero po uprawomocnieniu się niniejszej decyzji, przy ewentualnym zastosowaniu ulg w spłacie należności publicznoprawnej, jaką jest nałożona kara pieniężna.

W myśl art. 67a § 1 Ordynacji podatkowej, organ administracji publicznej, który nałożył karę pieniężną (tj. Zachodniopomorski WIIH), na wniosek strony, w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem strony lub interesem publicznym, może:

- 1) odroczyć termin płatności kary pieniężnej lub rozłożyć jej zapłatę na raty,
- 2) odroczyć lub rozłożyć na raty zapłatę zaległości wraz z odsetkami za zwłokę lub odsetki określone w decyzji,
- 3) umorzyć w całości lub w części zaległości, odsetki za zwłokę lub opłatę prolongacyjną.

Należy przy tym zaznaczyć, że kary pieniężne stają się zaległością w sytuacji, gdy nie zostaną uiszczone w terminie 7 dni od dnia otrzymania niniejszej decyzji.

Prezes UOKiK, zgodnie z art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, jest organem wyższego stopnia w stosunku do wojewódzkich inspektorów Inspekcji Handlowej. Zatem, w myśl art. 127 § 2 Kpa w związku z art. 1 ust. 3 ustawy o Inspekcji Handlowej, Prezes UOKiK jest organem właściwym do rozpatrzenia wniesionego odwołania.

Zgodnie z art. 7 ust. 1 i 3 ustawy o informowaniu o cenach, karę pieniężną, o której mowa w sentencji decyzji, stanowiącą dochód budżetu państwa, należy wpłacić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Szczecinie w terminie 7 dni od dnia, w którym decyzja ta stanie się ostateczna, tj. od dnia otrzymania niniejszej decyzji.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 Kpa, organ odwoławczy wydaje decyzję, w której utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes UOKiK orzekł, jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie:

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa UOKiK, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
 - 1) do 10 000 zł - 4% wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - 2) ponad 10 000 zł do 50 000 zł - 3% wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
 - 3) ponad 50 000 zł do 100 000 zł - 2% wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1 500 zł;
 - 4) ponad 100 000 zł - 1% wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2 000 zł i nie więcej niż 100 000 zł.
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji Prezesa UOKiK skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądowoadministracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie.

4. Do należności pieniężnych w postaci kar pieniężnych nie uiszczonych w terminie stosuje się przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz.U. z 2022 r. poz. 2651, ze zm.).

Podstawa prawna pouczenia:

Art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2023 r. poz. 259, ze zm.); § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2021 r. poz. 535); art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz.U. z 2023 r. poz. 168).

z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Anna Janiszewska
Zastępca Dyrektora
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/

Otrzymują:

1. [xxxxxx]
2. Zachodniopomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej
3. a/a